

Ewangelia Jana

Rozdział 17

1. To powiedziawszy Jezus, podniósł oczy swoje w niebo i rzekł: Ojcze! przyszła godzina, uwielbij Syna twego, aby też i Syn twój uwielbił ciebie. 2. Jakoś mu dał moc nad wszelkiem ciałem, aby tym wszystkim, któregoś mu dał, dał żywot wieczny. 3. A toć jest żywot wieczny, aby cię poznali samego prawdziwego Boga, i któregoś posłał, Jezusa Chrystusa. 4. Jam cię uwielbił na ziemi, i dokończyłem sprawę, którąś mi dał, abym ją czynił. 5. A teraz uwielbij mię ty, Ojcze! u siebie samego tą chwałą, którąś miał u ciebie, pierwiej, niżeli świat był. 6. Objawiłem imię twoje ludziom, któregoś mi dał z świata; toć byli i dałeś mi je, i zachowali słowa twoje. 7. A teraz poznali, iż wszystko, coś mi dał, od ciebie jest. 8. Albowiem słowa, któregoś mi dał, dałem im; a oni je przyjęli, i poznali prawdziwie, iżem od ciebie wyszedł, a uwierzyli, żeś ty mię posłał. 9. Jać za nimi proszę, a nie za światem proszę, ale za tymi, któregoś mi dał; bo twoi są. 10. I wszystko moje jest twoje, a twoje moje, i uwielbionym jest w nich. 11. A nie jestem więcej na świecie, ale oni są na świecie, a ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj je w imieniu twojem, któregoś mi dał, aby byli jedno, jako i my. 12. Gdym z nimi był na świecie, jam je zachował w imieniu twojem, któregoś mi dał; strzegłem ich i żaden z nich nie zginął, tylko on syn zatracenia, żeby się Pismo wypełniło. 13. Ale teraz do ciebie idę i mówię to na świecie, aby mieli radość moję doskonałą w sobie. 14. Jam im dał słowo twoje, a świat je miał w nienawiści; bo nie są z świata, jako i ja nie jestem z świata. 15. Nie proszę, abyś je wziął z świata, ale abyś je zachował ode złego. 16. Nie sąć z świata, jako i ja nie jestem z świata. 17. Poświęć je w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą. 18. Jakoś ty mię posłał na świat, tak i ja posyłam je na świat. 19. A ja poświęcam samego siebie za nich, aby i oni poświęceni byli w prawdzie. 20. Nie tylko za tymi proszę, lecz i za onymi, którzy przez słowo ich uwierzą w mię; 21. Aby wszyscy byli jedno, jako ty, Ojcze! we mnie, a ja w tobie; aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, żeś ty mię posłał. 22. A ja tę chwałę, którąś mi dał, dałem im, aby byli jedno, jako my jedno jesteśmy; 23. Ja w nich, a ty we mnie, aby byli doskonałymi w jedno, a iżby poznał świat, żeś ty mię posłał, a iżeś je umiłował, jakoś i mię umiłował. 24. Ojcze! któregoś mi dał, chcę, abym gdzieś ja jest, i oni byli ze mną, aby oglądali chwałę moję, którąś mi dał; albowiemeś mię umiłował przed założeniem świata. 25. Ojcze sprawiedliwy! i świat cię nie poznał; alem ja cię poznał, a i ci poznali, żeś ty mię posłał. 26. I uczyniłem im znajome imię twoje i znajome uczynię, aby miłość, którąś mię umiłował, w nich była, a ja w nich.